

A második vonulatot a környezeti nevelés dimenziói alkották: a környezeti nevelőhatás és fogadtatása, a környezeti nevelés lokális feltételei, a környezet pedagógia gyakorlati feltételei, a környezetpedagógia gyakorlati jellemzői, vezetői feladatok a környezeti nevelés irányításában, illetve a környezeti nevelés minőségbiztosítási feltételei.

A harmadik csomópont előadásai a közoktatás aktuális kérdéseit elemezték: az informatikai szemlélet kialakításának lehetőségei az iskolai oktatásban; a humán erőforrás tervezése, a humán erőforrással való gazdálkodás, illetve a közoktatás tendenciái a XXI. században.

A szimpóziumon megfogalmazódtak a jövőre vonatkozó legfontosabb feladatok is: a kutatás továbbfejlesztését jelentheti a kompetencia alapú pedagógus-továbbképzés jellemzőinek kidolgozása, a közoktatási vezetők képzése és a pedagógiai gyakorlat kapcsolata, a szülők együttműködésének lehetőségei a közoktatási intézményekkel, a közoktatási vezető szakos hallgatók karrierkövetési vizsgálata, elhelyezkedési lehetőségeik, a pedagógusok munkakultúrájának alakulása.

A szimpózium jelentőségét abban foglalhatjuk össze, hogy találkoztak és megismerkedtek egymással az észak-magyarországi régiók kutatói, kutatási metodikákat ismerhettek meg, bemutatták, egyeztettek elképzeléseiket a közoktatási vezető szak metodikai elképzeléseiről.

A jó kezdeményezés eredményes munkával zárult, és várjuk a folytatását.

DR. FÜLE SÁNDOR
ny. főiskolai tanár
Budapest

Halászi Aladár: Magvak a porban

Halászi Aladár gimnáziumi tanár, a pedagógia magyar tudósa a fenti címen jelentette meg új kötetét a „Borsodi Kalászosítás” sorozatban. A kiadást a miskolci II. Rákóczi Ferenc Megyei Könyvtár segítette.

Már a 361 lapos kötet címe is figyelmet keltő, „Magvak a porban”. Érdemes lehajolni Halászi Aladár hetedik kötetének magvaiért a porba. Mindegyik itt közölt és olvasható írásért mélyre lehajolhatunk, mivel azok a porból jó anyaföldbe kerültek. És a magvak termésükkel igazán gazdagítanak bennünket!

Halászi Aladárral egy országos pályázatának bírálójaként találkoztam az 1980-as években. Pályázata nagy tehetséget mutatott, és megérdemelten Nívó-díjat is kapott. A további találkozók, más írásainak megismerése első benyomásaimat csak tovább erősítették. Ezzel, tudomásom szerint, mások is így voltak. Egy példamutató pedagógussal, egy saját értékes személyiségét írásaiba belevetítő szakíróval, de irodalmi értelemben vett íróval és főként egy szerény, objektíven ítélni tudó magyar emberrel ismerkedhetnek meg azok, akik az új kötet sokszínű írásait olvassák. A kötetben található írások engem zavarba ejtettek, miközben nagy élményt jelentettek számomra. A zavarba ejtés a sokféle témakörből és témából adódott. Az élmény pedig valamennyi írásának mondanivalójából.

A „Magvak a porban” kötet jellegzetessége (ahogyan erről Venyigéné Makrányi Margit ír az előszóban) a műfaji változatosság. A pedagógia elméleti és gyakorlati kérdéseiről írtak a szerző alapos tudását, jelentős pedagógiai tapasztalatait, főként éleslátását mutatják. Az e témakörben írt könyvismertetései (Miért „Recenziók” címen közli azokat a kiváló magyar nyelvész?) lényeglátóak. Nem egyszerű ismertetések ezek, hanem a leírtakhoz kapcsolódó saját gondolatok gazdagsága is lenyűgözi az olvasót.

A közéletéről szóló írásai egy valódi magyar értelmiségi elmélkedéseit, határozott véleményét és a magyar nép, Magyarország érdekeit mindig előtérbe helyező gondolkodó álláspontját tükrözik. Számomra örömteli volt, hogy a leírtak mintha saját véleményeim lennének. Azokban a túlzásoknak, a felületes megállapításoknak még csak nyoma sincs. Kár lenne egy-egy kiemeléssel a többi lényeges megállapítást háttérbe szorítani, bár sok gondolat kiemelésére éreztem indíttatást. El kell olvasni őket okulásunkra, az együttgondolkodás, a sokszor még sajnálatosan hiányzó magyar népi, elsősorban értelmiségi összefogás érdekében.

A nyelvészet témakörben (a 128–188 lapokon) csodálatosak az „Új évezred, új magyar nyelv” cím alatt található tudományos értékű elemzések és értékelések. Ezek mutatják, hogy a kiváló középiskolai tanár (ezt a tiszaujvárosi gimnáziumból az Eszterházy Károly Főiskolán megjelenő hallgatóimtól tudom) nem véletlenül oktatott a Miskolci Egyetemen, és legújabban (2006-ban) órákat tart a miskolci magánegyetemen. A leírt nyelvészeti tényekből magam sokat tanultam, bizonyára majd mások is sokat tanulhatnak. Szembetűnő a szerző írásainak tényszerűsége és frissessége.

A kötet elején találjuk (10–74 lapokon) a „Magvak a porban” novellától kezdve a magával ragadó írásokat. Az egyes novellák elolvasását nem tudtam megszakítani. Az volt a benyomásom, hogy egy már klasszikusnak ítélt magyar író írásait olvasom. A leírtak mély emberi és erkölcsi tartalma fontos tanulságok levonására késztet. Egy igazi tehetségről – mint Halászi Aladáról – féltően elmondható (ezt ez a kötet is mutatja) miért „szórja széjjel magát” és miért nem ír például összefüggő nagyobb regényeket. Reméljük, ez még benne van az 1940. évben – a Szent László járta faluban – Szabolcson született íróban (méltó erre a megnevezésre). Szeretném megélni, hogy egy mai magyar témáról, amely a magyarság elmaradhatatlan 21. századi megújulását segíti, Halászi Aladár művét olvashatnám. A most áttekintett jelentős kötet ezt a közeljövői nagy alkotást teszi bizonyossá.

(Halászi Aladár: Magvak a porban. Kiadja: a II. Rákóczi Ferenc Megyei Könyvtár, Miskolc, 2005. – 361. p.)

